

det Naturligste var, at man fordrede af Eleven, naar han kom til Optagelse, Evne til at kunne fortælle en Historie, Evne til at kunne opfatte en Fortælling, at hans Blik for historiske Personligheder var blevet udviklet, og det kunde man jo lære ham nærmest gennem det, man har i Sagnhistorien og den gamle Historie, gennem enkelte fremtrædende Personligheder. Saa vilde han derved have den nødvendige Udvikling for at kunne begynde paa en mere stringent Historieundervisning, og naar han saa i 3die og 4de Klasse kunde have læst det omtalte Skelet, som jeg anser det for nødvendigt at lære — det maa til —, saa kunde man i de sidste Aar indskrænke sig til at tage et enkelt af Hovedlandenes Historie i Forbindelse med dette Lands Literatur og Sprog. Derved vilde man faae en samlet Historie, og tog man f. Ex. Frankrigs eller Tydslands Historie, fremtræde jo i disse Landes Historie alle de store historiske Fenomener, som man altsaa derved vilde komme til at berøre og faae Tid til at dvæle længere ved. Hvis man som Andre vilde foretrække at holde sig til den nyere Historie, vilde man dergennem komme ind paa alle den Tids Kultur-momenter, store Spørgsmaal og Stridigheder paa en langt bedre Maade end nu. Derigennem vilde der komme et langt mere frugtbringende Udbytte ud af det end gennem det nuværende stadige Skeletagtige. Det Samme er Tilfældet med Naturhistorien, hvor Eleven iforveien skal have et Omrids af hele Naturhistorien og derefter saa begynde paa det mere Specielle. I disse Retninger vilde der kunne gjøres Meget for at lette Optagelsen uden i mindste Maade at formindste den Modtagelighed for en videregaende Udvikling og Dannelse, som bør være tilstede. Dernæst komme vi til 4de Klasse! Hvad er nu det, som trykker der? Ja, det er dels Afslutningen af flere Fag der, som skulle afleveres paa en saadan Maade, at Eleverne kunne bestaa ved Examen. Dernæst er der de andre Fag ved Siden deraf. Jeg tror nu for det Første, at man kunde afslutte nogle af disse Fag noget tidligere, i 3die Klasse et, i 4de Klasse et andet. Hovedsagen er jo slet ikke den Karakter, der faas ved Examen deri, men Hovedsagen er, at der ved at gennemgaa Faget opnaas en vis Kundskab. Men nu kommer jeg til den Tanke, som er udtalt her i Forslaget, og som jeg i høi Grad har kunnet tiltræde, nemlig at man forsætter den mathematisk Undervisning i den sproglige Afdeling og den latinste Undervisning i den anden, dog saaledes, at man ikke lærte Mere end tidligere, at det blev det samme Pensum, men strakt ud over et længere Tidsrum og tillige udøvende sin Indflydelse ved at læres i en modnere Alder og altsaa med mere Udbytte. Paa dette Punkt vilde

der kunne gjøres Meget, og jeg tror, at man derved vilde faae et meget heldigt Udbytte.

Med Hensyn til et Par Enteltheder skal jeg nu tillade mig et Par Ord. Der er en Ting, som jeg tror, at den høitærede Kultusminister noget har forelsket sig i, idetmindste er det kommet med ogsaa i den nuværende Anordning om Realskoler. Det er en Version fra fremmede, nyere Sprog. Jeg tror, at det er en Fordring, som enten er slet ingen Ting eller ogsaa meget for vanskelig. Hvis man nemlig ved denne Version vil fordre en Prøve i Dansk — og det er fremhævet, saavidt jeg husker, i Motiverne —, hvis man vil kræve, at Barnet eller det unge Menneske skal vise, at han ikke alene kan oversætte og kjender det fremmede Sprog, saaledes at han kan forstaa det, men at han tillige ved Siden deraf er en Sprogkunstner, saa at han paa engang kan gjengive det fremmede Sprog aldeles korrekt og tillige paa virkelig rent Dansk — da er dette en uhyre svær Opgave. Hvis den høitærede Minister læste mange af de Oversættelser, som udkomme her daglig af fremmede Forfattere — og det ikke blot af Styverfængere, Folk, som oversætte af fremmede Sprog et Par Aar om Aftenen, men af virkelig dygtige og dannede Folk —, da vilde han se, hvor uhyre vanskeligt det er paa engang at holde sig nær til Originalen og paa den anden Side at gjengive denne paa rent Dansk. Dette er altsaa for vanskelig en Opgave. Men er Meningen med Versionen blot den, at der skal oversættes et Stykke nogenlunde rigtigt og uden altfor grove Feil, er den Prøve, der derved aflægges, overmaade ringe. Derimod vilde man opnaa meget Mere ned, at man istedetfor Stil — jeg har ikke noget imod, at man affatter Stil —, forlangte opgivet et vist Stykke af de saataldie Stiløvelser, for at Eleverne derved kunde vise ved den mundtlige Examen, at de havde tilegnet sig den elementære Grammatik. Derved vilde man kunne opnaa en bestemt Kundskabsprøve, som stod i virkelig nøie Forbindelse med det, man kunde ønske, de virkelig skulde lære. — Det Andet, jeg vil omtale, er ikke noget Detailspørgsmaal, det angaar den Stilling, som man i disse ulykkelige Realister. Den høitærede Minister vender grunden for den lærde Skoles Vedkommende tilbage til det Gamle, men for dog at tage Noget op af det Nye, vil han give Realisterne Leilighed til at blive Studenter; men istedetfor at de nu blive det i det samme Aar som de Andre, skulle de i Fremtiden bruge 1 Aar mere dertil. Det er, forekommer det mig, uretfærdigt, det er at lade Realisterne betale, hvad de Andre skulle vinde. Dernæst forekommer det mig ogsaa fuldstændig uretfærdigt overfor Realisterne, at Examen i 4de Klasse, som nu efterhaanden bliver en ganske al-